

DE HERVORMDE VAAN

70e jaargang - No. 11 - november 2010

Orgaan van de bond van Nederlandse Hervormde Mannenverenigingen op Gereformeerde Grondslag

DE BESLAGEN BIJBEL

DE HERVORMDE VAAN
Orgaan van de Bond
van Ned. Hervormde
Mannenverenigingen
op Gereformeerde Grondslag

ISSN 0167 - 3564

www.hervormdemannenbond.nl

Verschijnt maandelijks. Voor leden gratis.
Niet-leden € 12,50 per jaar.
Abonnementen lopen per kalenderjaar.
Opzeggen voor 1 december.

1e voorzitter: Ds. W. Westland
Oranjestraat 106, 2983 HV Ridderkerk
tel.: 0180 - 412477

2e voorzitter: Ds. J.P. Nap
Dorpsstraat 180, 6741 AR Lunteren
tel.: 0318 - 483717

1e secretaris: Ds. J. van Dijk
Amsterdamseweg 64, 6712 GK Ede
tel.: 0318 - 615597

2e secretaris: Dhr. M. Post
Edelmanlaan 8, 3903 XP Veenendaal
tel.: 0318 - 511355

1e penningmeester: Dhr. C. Oosterom
Jan van Aemstelstraat 7, 3411 XK Lopik
tel.: 0348 - 551496

2e penningmeester: Dhr. J. van Capelleveen
Valleistraat 60, 3901 RT Veenendaal
tel.: 0318 - 516930

Lid: Ds. E. de Mots
Hongaarseplein 14, 3252 AR Goedereede
tel.: 0187 - 493935

Lid: Ds. J.H. Lammers (Themadagen)
Pelikaan 34, 2986 TB Ridderkerk
tel.: 0180 - 424636

Lid: Ds. A.D. Goijert (Redactie-adres)
Dorpsstraat 17, 3751 EM Bunschoten
tel.: 033 - 2982760

Overlijdensberichten:
J. Bout & Zn., Postbus 3, 1270 AA Huizen
e-mail: info@boutdruk.nl (o.v.v. Herv. Vaan)

Mutaties:
Schriftelijk melden aan het Bondsbureau
Bestuurswijz. moeten naar de 1e secretaris

Adres administratie:
Hervormd Bondsbureau,
Beatrixstraat 20a, 3862 DB Nijkerk
tel.: 033 - 2456699 fax: 033 - 2463322
e-mail: bondsbureau@filternet.nl
Bankrekeningnr. 3778.71559 t.n.v.
Ned. Herv. Mannenbond op G.G. te Nijkerk

Inzenden kopij december-nummer

De kopij voor het december-nummer moet vóór
21 november bij de drukker (info@boutdruk.nl) aanwezig zijn.

Woorden van Calvijn

Gelijk de regen

Jesaja 55 : 10, 11

Voorwaar! gelijk de regen en de sneeuw van de hemelneerdalen - Na gesproken te hebben over Gods ontzaglijk tere liefde jegens ons en over Zijn ongelooflijke zachtmoedigheid, brengt de profeet nog een keer naar voren Gods Woord. Als we ons daarop verlaten dan komen wij zonder bang te zijn elke ramp te boven. Het zou ons immers weinig helpen, als hij voor ons een preek zou houden over Gods natuur en over Zijn verborgen raad, als we niet herinnerd werden aan „het Woord”, waardoor Hij Zich openbaart. Welnu, God spreekt openlijk tot ons, zodat het niet de moeite waard is nog verder te zoeken. We moeten dus komen naar het Woord, waarin Zijn wil klaar en helder kenbaar wordt gemaakt. Maar dan moeten we wel onze eigen wil verzaken.

Jesaja gebruikt hier een beeld, dat aan het dagelijks leven is ontleend. Een beeld, dat hier wondergoed bij past. Want indien we in de regen, die de aarde bevochtigt en vruchtbaar maakt, zien hoe grote uitwerking ze heeft, hoeveel groter uitwerking zal het Woord, dat God spreekt, dan wel niet hebben! Want de regen is van voorbijgaande aard en verdamp, maar het Woord is eeuwig, onverderfelijk en onvergankelijk. Het kan niet net als de regen verdwijnen.

We worden hier herinnerd aan de beide gevolgen van de bevochtiging met regenwater, dat de aarde vruchtbaar maakt. In de eerste plaats heeft het tot gevolg, dat de mensen een overvloed van voedsel zullen hebben om er van te leven. Vervolgens, dat ze zaad hebben voor het gewas in het volgende jaar. En daarom, als Gods kracht al zo groot is in vergankelijke dingen, wat moeten we dan wel denken van (de krachtdadige werking van) Zijn Woord?

Inhoud

blz.

Woorden van Calvijn.....	2
Meditatie	3
Bijbelstudie O.T.	6
Bijbelstudie N.T.	8
Van de voorzitter	11
In the picture	12
De Apostolische Geloofsbelijdenis (Artikel 6) ..	13
Organisatienieuws	15
Boekbesprekingen	15
Overlijdensbericht	16

Gekregen Talenten

*„De één gaf hij vijf talenten, de ander twee, en de derde één, een ieder naar zijn vermogen...”
(Mattheüs 25 : 15)*

Openingswoord, gehouden op de Bondsdag in Putten op 30 oktober 2010

Graag wil ik u allen van harte welkom heten op onze Bondsdag. We zijn blij, dat u uit allerlei plaatsen in Nederland naar Putten gekomen bent, om deze dag met ons mee te maken. Een dag van bezinning en ontmoeting. Thuis hebt u dat op uw eigen vereniging meestal in wat kleinere kring, maar deze ene dag in het jaar zijn we bij elkaar in het grote geheel van onze Mannenbond. Om samen na te denken over het thema: „Ik geloof in God”.

Zo wil ik nog meer mensen begroeten. Degenen die geen lid zijn van onze Bond, maar wel met ons meelevend, en we denken dan ook aan de dames die meegekomen zijn. Wellicht zijn er ook leden van de nieuwe verenigingen, die zich dit jaar bij onze Mannenbond hebben aangesloten. Dat is de mannenvereniging Obadja op Urk met 13 leden, en de mannenvereniging „Dient de Heere” in Oosterwolde met 44 leden. We zijn blij jullie te kunnen begroeten, en we hopen dat jullie met ons een goede dag zult hebben.

Een bijzonder woord van welkom aan de genodigden. We vinden het fijn om als verschillende Bonden met elkaar mee te leven. We noemen de Hervormde Bonden, die binnen de Protestantse Kerk in Nederland werkzaam zijn. We noemen ook de vertegenwoordigers van de Chr. Gereformeerde Mannenbond en de Mannenbond van de Geref. Gemeenten. Wanneer we in deze dagen de Reformatie herdenken, beseffen we opnieuw, hoe nauw we aan elkaar verbonden zijn. Ieder op de eigen plaats mogen we bezig zijn met Gods Woord vanuit de beginselen van de Reformatie.

Ook het moderamen van de Synode is vertegenwoordigd. We stellen uw medeleven met onze Mannenbond zeer op prijs. Onze verenigingen willen dienstbaar zijn aan de plaatselijke gemeenten, en zo medewerken aan de opbouw van het geheel. Het thema

van onze Bondsdag is mede geïnspireerd door de verwarring in de kerk na de publicatie van Klaas Hendrikse over een god, die niet bestaat, maar gebeurt. We hopen, dat er op de komende vergadering van de synode een helder geluid mag klinken over het geloof in God.

In dit openingswoord wil ik ook ons medeleven betuigen aan onze ereleden, ds. Van Wier en ds. Visser. Door hun ouderdom is het niet meer mogelijk om deze Bondsdag mee te maken, maar we willen hen niet vergeten, en vanaf deze plaats Gods zegen en nabijheid toewensen.

Ik noem ook de scribenten van onze Hervormde Vaan. Naast de bestuursleden geven ds. Teeuw en ds. Goedvree hun medewerking aan ons blad. Dat wordt zeer gewaardeerd. En voor zover aanwezig wensen we u een goede dag met ons. Dat geldt ook voor de medewerkers van Drukkerij Bout, Howa Print en ons Bonds bureau in Nijkerk. We danken jullie voor de goede samenwerking, nu al zoveel jaren, en we vertrouwen erop, dat dit ook in de komende tijd zo zal zijn.

De pers, voor zover aanwezig, heten we ook welkom. Een mooi verslag is met name van belang voor degenen, die vandaag niet naar Putten konden komen, en toch met ons meelevend. En ook wij zijn benieuwd, wat er in de krant komt. De kerkrentmeesters van de Hervormde Gemeente te Putten, de koster van de Oude Kerk en het personeel van de Aker willen we graag bedanken voor uw inzet, zodat we hier in Putten een fijne plaats hebben om samen te komen. Tegelijk een hartelijke groet aan de mensen thuis, die deze dag via de kerkradio kunnen beluisteren. Dank ook aan de Regelingscommissie, die vandaag, maar ook al eerder, druk bezig waren om alles voor deze Bondsdag te regelen. We zijn dankbaar dat jullie zoveel voor ons opvangen. De

leden van de Regelingscommissie gaan straks ook rond met de collectezak. Ik wil die collecte graag bij u aanbevelen. Deze dag brengt zijn kosten met zich mee, maar als ieder zijn verantwoordelijkheid beseft, komen we er samen wel uit.

Bezig blijven

Dit welkomstwoord is tegelijk een openingswoord, waarin we elk jaar opnieuw even een gedeelte uit de Bijbel naar voren willen halen. Een woord van Appèl en Bemoediging. Dit keer een woord uit Mattheüs 25: de bekende gelijkenis van de talenten. De Heere Jezus heeft deze gelijkenis verteld, vlak voor Zijn lijden en sterven. Ze volgt op de gelijkenis van de 10 maagden, de bruidsmisjes, die moesten wachten op de komst van de Bruidgom. Die gelijkenis roept tot waakzaamheid. De Heere Jezus kan immers onverwachts terugkomen. Daarom is waakzaamheid nodig. Maar dat niet alleen. In de gelijkenis van de talenten leert de Heere Jezus ons, dat we toch werkzaam moeten blijven. Niet met de armen over elkaar gaan zitten. Niet maar wat aanleven. Maar trouw bezig blijven, zolang de Heere Jezus nog wegblijft. Werkzaam met de talenten, die de Heere ons heeft toevertrouwd. Want als Hij terugkomt, zal Hij immers rekenschap vragen.

Deze gelijkenis geeft een duidelijk beeld: een heer, die naar het buitenland gaat. Voor zijn vertrek roept hij zijn dienstknechten bij zich, en geeft ieder een deel van zijn bezit. Want het werk moet doorgaan, en straks als hij terugkomt zal hij rekenschap vragen. Dan moeten ze verantwoording doen. Er is wel verschil: de één krijgt 5 talenten, de ander 2 en de derde 1. Een ieder naar zijn vermogen. Die heer wist het wel: niet iedereen heeft dezelfde capaciteit. De één kan nu eenmaal meer aan dan de ander.

Wat zou er met die talenten bedoeld zijn? Het ligt voor de hand om te denken aan de gaven, die God aan ieder mens heeft gegeven. Zoals we hier bij elkaar zijn, hebben we allemaal een opdracht gekregen van onze Schepper. Om te leven tot Zijn eer. Om met de gaven, die je kreeg werkzaam te zijn. Als man in je werk, als vader in je gezin en als grootvader in je familie. Daarom: vraag je maar af: welke talenten heeft God mij gegeven. En hoe kan

ik die het beste gebruiken. De luie dienstknecht met het ene talent is wat dat betreft een waarschuwend voorbeeld.

Maar nu zou ik toch nog iets anders naar voren willen halen. Want hoe staat het er precies in Mattheüs 25: Die heer vertrok naar het buitenland. Maar hij liet wat achter. En zo is het ook met de Heere Jezus. Hij is Zelf weggegaan bij Zijn discipelen. Zegenend is Hij opgevaren naar de hemel. Maar Hij liet wat achter. Zijn Woord, zoals we dat in de Bijbel vinden. En dat Woord heeft Hij ons in handen gegeven. Hij heeft het toevertrouwd aan Zijn gemeente. En de Bijbel kunnen we toch vergelijken met een schat. Veel meer dan 5 talenten. Dat was omgerekend zo'n 25.000 euro. Maar de dichter van Psalm 119 zingt: Ver boven goud en zilver, en wat meest de mens bekoord, zal ik Uw wet, Uw Woord waarderen. Het Woord van God is de grote schat, die Christus achter liet. Het zijn de talenten, waarmee we werkzaam moeten zijn, totdat Hij terugkomt.

Gods Woord een rijke schat

En zeker, dan is er wel verschil. In deze gelijkenis krijgen de dienstknechten niet allemaal evenveel. Zo is het ook met het Woord van God. Je hebt mensen met een diep inzicht in Gods Woord: Begaafde professoren en predikers. Wijze mensen in de gemeente, die de schatten van Gods Woord voor anderen mogen openleggen. Maar je hebt ook anderen. Eenvoudigen. Wellicht met veel liefde voor Gods Woord. En toch, ze kunnen het soms maar moeilijk onthouden, moeilijk begrijpen. Mensen, die het ene talent ontvingen, en het als een schat meedragen in hun leven. En dan hoeft de één zich niet hoger te voelen dan de ander. En niemand hoeft zich minderwaardig te voelen. Want het is allemaal gegeven goed. En de Heere is vrij in Zijn werk. Maar we mogen weten, dat bij de Heere niemand tekort komt. Hij weet wel, wat we nodig hebben. Hij weet wel, wat u aankunt. Maar nu komt het er wel op aan: Wat doen we met die rijke schat van Gods Woord? Laten we die liggen, zoals die luie dienstknecht het ene talent in de grond stopte? Nee zegt u. Want wat dacht u van ons, zoals we hier vanmorgen in de Oude Kerk te Putten bij elkaar zijn. Wij laten de Bijbel niet liggen! Elke

dag lees ik er in. 's Zondags ga ik twee keer naar de kerk. En dan is er ook nog de mannenvereniging. Ja, maar dan vraag ik u toch: bent u echt werkzaam met het Woord? Of is het toch een dorre plicht, die nu eenmaal hoort bij het leven. Want zo ben ik opgevoed. Bij die man van het ene talent was het ook een dorre plicht. Hij zou zorgen, dat het ene talent goed bewaard werd. Dan kon hij het netjes teruggeven als zijn heer terugkwam. Maar verder... Toen hij het talent begraven had, ging hij zijn eigen weg. Leidde hij zijn eigen leven. Niet bezig voor zijn heer. Is dat misschien bij u, bij jou ook zo? Dat je toch je eigen leven leidt. Wel kerkelijk en zo, maar het is een dun laagje vernis over vermolmd hout. Dan is deze gelijkenis een waarschuwing. Want als de Meester terugkomt, of als Hij u wegroept uit dit leven, dan houdt u niets over. Leeg en schuldig weggestuurd, als een onnutte dienstknecht buitengeworpen in de eeuwige duisternis.

Daarom, laat het anders zijn. Doe het als die twee andere knechten. Toen hun heer vertrok gingen ze met hun talenten aan het werk. En het wordt gezegd: die 5 talenten had, won er 5 andere bij; en die er 2 kreeg, had er tenslotte 4. Laten wij zo ook werkzaam zijn met de rijke schatten van Gods Woord. Niet plichtmatig, hoewel het een heilige plicht is. Maar écht bezig zijn met Gods Woord. Met je hart. Je er helemaal op richten. Je hart, maar ook de praktijk van het leven erdoor laten gezegen. En dan moet u mij niet verkeerd begrijpen. Het gaat mij niet om een stuk activisme. Maar het geldt juist hier: Bid en werk!

Vermenigvuldigen

Bezig zijn met de schatten van Gods Woord betekent: Biddend bezig zijn. Altijd maar om de leiding van Gods Heilige Geest: Heere, zend Uw licht en Uw waarheid neder. Want van nature is ons hart gesloten voor de rijke inhoud van Gods Woord. Dan kunnen we er wel verstandelijk mee bezig zijn, maar willen we er toch niet onder buigen. Daarom elke dag maar vragen: Heere, maak mij uw wegen, door Uw Woord en Geest bekend. Wil het Woord in mijn hart binnendragen, opdat ik het werkelijk mag verstaan. Want waar u zo biddend bezig bent met Gods Woord, daar wil Hij Zijn zegen schenken. Mag u ervaren,

dat de talenten zich gaan vermenigvuldigen. Je gaat steeds meer in Gods Woord ontdekken. Dingen, waar je jarenlang overheen gelezen hebt, gaan voor u spreken. En dan gaat de Heere een wondere weg: Want aan de ene kant wordt je steeds armer. Omdat Gods Woord mijn zonden aanwijst. De Bijbel zegt precies, wat er fout zit in je leven. Alle eigen gerechtigheid, eigen vroomheid wordt uit je handen geslagen. En je blijft over als een schuldig zondaar: O, God, wees mij zondaar genadig!

Maar dan toch bezig blijven met het Woord. Niet de Bijbel dicht, omdat er toch geen redden meer aan is. Neen, biddend bezig blijven. Want juist aan armen en ellendigen wil de Heere de rijke schatten van Zijn Woord openleggen. Want het Woord spreekt van de Heere Jezus, die op aarde wilde komen om zondaren zalig te maken. Ja dan zegt Paulus tegen Timotheüs: Dit is een getrouw Woord en alle aanneming waardig, dat Jezus Christus in de wereld gekomen is, om zondaren zalig te maken, van wie ik de voornaamsten: Christus Jezus heeft alles volbracht. Arm geworden om arme zondaren rijk te maken. Leg dan uw vinger maar bij Gods rijke beloften: Heere, hier staat het toch!

Wat is dat groot: arm in je zelf - je leven lang - maar door het geloof te mogen leven uit de rijke schatten van Christus. In Hem vrede te vinden voor je hart. Kracht om Hem te volgen en steeds meer te gehoorzamen aan Zijn Woord. Ja, steeds meer te ontvangen uit de overvloeiende genade van Christus. Weet u, dan gaan de talenten zich vermenigvuldigen. Hoe meer u met Gods Woord bezig gaat, en hoe meer de Heilige Geest dat aan uw hart verklaard, des te meer mag u ontvangen uit de volheid van Christus. Je gaat het zien: de Bijbel staat er vol van. Ik raak nooit uitgeleerd. Uit die schatkamer komen steeds nieuwe schatten naar mij toe. En dan kan het niet anders: dan blijft het niet een zaak voor je zelf. Want wie de rijkdom van Gods Woord gaat ontdekken, wie mag leven uit de rijkdom van Christus die mag daar ook van doorgeven.

Dan komt er verlangen om uit te delen: in je eigen gezin. In de kring van familie en vrienden. In de gesprekken op de mannenvereniging, en waar dan ook. En zo vloeien de schatten uit. De talenten gaan zich vermenigvuldigen, omdat ook anderen bezig raken

met de Bijbel, en ook tot Christus gebracht worden.

Ziet u, zo komt ook het werk van onze Mannenbond te staan in het licht van Christus. Het mag dienen voor de uitbreiding van Zijn

Koninkrijk. En wat zou het dan groot zijn, als de Heere ook van u, van jou en mij zal zeggen: Wel, gij goede en getrouwe dienstknecht: over weinig zijt gij getrouw geweest, over veel zal ik u zetten. Amen.

Bijbelstudie O.T.

Ds. A. GOEDVREE

Hooglied 3:1-11

De vorige keer hebben we geluisterd naar de stem van de bruid, die zingt van verlangen naar haar Bruidegom. 'Krank van de liefde' ziet zij uit naar de komst van Hem, Die haar lief heeft, Die zij lief heeft. Nu is de Bruidegom nog verborgen, maar Hij komt. Zo hooggestemd echter blijft het helaas niet.

Vers 1 en 2

We ontmoeten de bruid op haar bed. Sommige uitleggers zijn van mening dat vers 1 tot en met 5 een (angstaanjagende) droom is, maar ik zie daarvoor geen reden. Het is werkelijkheid voor haar! Ze zoekt haar bruidegom, maar hij is er niet. Blijkbaar zijn er voor het huwelijk reeds intieme momenten, maar het is nog niet gekomen tot gemeenschap. Maar, nu is ze in slaap gevallen, en haar liefste is (daarom) vertrokken. Haar reactie is gelijk: zoeken, zoeken! Want ze kan hem niet missen. Maar, ze vindt hem niet in haar eigen huis. Ze gaat de stad in - Jeruzalem, want daar kan ze haar bruidegom, de koning van Jeruzalem, vinden. Twee keer klinkt er: maar ik vond hem niet! De paniek slaat toe.

Dit is het beeld van de 'geestelijke verlatenheid', wat al de gelovigen zullen herkennen. In het hart kan er een diep verlangen zijn naar Christus en Zijn genade en liefde, juist ook wanneer die reeds eerder zo genoten zijn. Maar, een mens kan geestelijk in slaap vallen. Geen getrouw leven bij het Woord en in het gebed, doorbrekende zonde of terugkerende

boezemzonden, of 'gewoon' slapheid in het geestelijke leven. Totdat je ineens wakker schrikt en bemerkt, dat Christus weg is. Jeervaart Zijn genade, liefde en kracht niet meer, en bemerkt dat je alleen bent. Echt Geestelijk leven is echter hieraan te herkennen dat het gelijk gaat zoeken. Maar, als je eerst zoekt in je eigen hart, dan vindt je Christus daar niet - het is daar zo leeg van nature! Nee, we moeten de Godsstad in, van Zijn Woord, Zijn Beloften, Zijn volbrachte werk, Zijn genade, Zijn liefde. Want, waar Christus Koning is, daar laat Hij Zich vinden.

Vers 3 en 4

De wachters van de stad vinden de bruid. Een opmerkelijke verschijning natuurlijk, zo'n meisje alleen in de stad, in de nacht. Gelijk legt ze haar probleem voor. Geen eigen verdediging, maar het harteprobleem ligt gelijk bij de wachters: 'Hebt gij hem gezien, die mijn ziel liefheeft?' Van een antwoord lezen we niet, wellicht dat ze daar in haar haast ook niet op gewacht heeft. Duidelijk is wel dat de bruidegom zich dicht bij de wachters heeft opgehouden, want een paar stappen verder ziet ze hem. Misschien dat een vingerwijzing van de wachters voldoende was. Ja, en dan grijpt ze hem aan, en laat hem niet meer los. Die fout maakt ze niet meer. Horen we dan woorden van verwijt? Nee. Dan verlangt de bruid ernaar om hem te brengen in het 'huis van haar moeder, in de binnenste kamer van haar, die mij gebaar heeft'. Oosterse bewoor-

dingen, die uiteindelijk niets anders betekenen: ik zal hem brengen in de meest intieme ruimte van ons huis. Daar waar gemeenschap wordt beleefd en gevierd. Daar wil de bruid haar bruidegom brengen.

Let hier eens op: de wachters van de stad gingen rond in de nacht, ze treden niet op de voorgrond, maar vlak bij hen laat de bruidegom zich vinden. Je zou kunnen zeggen: een ambtstheologie in een notendop. De 'wachters' zijn al Gods dienaren, die 'des nachts Zijn huis bewaren'. Zij slapen niet, zij waken in donkere tijden - ze doen wat hun roeping is. En zij vinden de zoekende zielen. Heerlijk als (bijvoorbeeld op huisbezoek) zoekende zielen hun nood openleggen: ik zoek Christus! Ook staan de wachters de zoekende bruid niet in de weg. Het wonder is echter wel, dat Christus Zich menig keer daar laat vinden, waar Zijn dienaren slechts eenvoudig naar Hem verwijzen. Dat is toch ambtelijke bediening: Zie het Lam Gods! De gelovigen, die zoeken naar hun verloren Heiland, hebben geen wachters nodig, maar hebben Christus nodig! Zo laat Hij Zich vinden, in de stad van Zijn Woord, Zijn beloften, Zijn genade, Zijn trouw. En dan weet de gelovige: ik wil Hem nooit meer loslaten, en ik wil slechts één ding: dicht bij Hem zijn, bij Hem blijven. Bent u Christus kwijt? Enerzijds: verwacht het niet van de wachters, maar zie op Zijn Woord, Zijn trouw en Zijn liefde. Anderzijds, Christus laat zich vaak vinden vlak bij Zijn 'wachters' en hun dienst. Ga daarom ook het gesprek aan met elkaar. Overigens, de wachters zijn daarna wel gelijk op de achtergrond verdwenen...

Voor vers 5

verwijs ik naar de uitleg van hoofdstuk 2 vers 7. Wanneer de bruid haar bruidegom omarmt, weet ze maar al te goed dat dit het ware is. Anderen waarschuwt ze voor het onechte. Neem geen genoeg met surrogaat...

Vers 6-8

Gaandeweg gaan we naar de bruiloft toe. We krijgen daarom nu een ander beeld te zien, namelijk van een bruiloftstoet, die opkomt vanuit de woestijn. Wie dit alles aanschouwt is niet helemaal duidelijk. Waarschijnlijk de

'dochteren van Jeruzalem'. Zij zien dan het volgende beeld. Er komt een stoet aan met een draagbed. Alleen de rijksten konden zich dat veroorloven. De tocht gaat door de woestijn, omringd met wachters en fakkeldragers (in de nacht). Op het draagbed bevindt zich de bruid. Zij wordt naar haar bruidegom gedragen. De rookpilaren worden veroorzaakt door de vele fakkeldragers. Vroeger brandde men vaak in de fakkels tegelijk ook allerlei specerijen, die een heerlijke geur verspreidden, hier mirre en wierook. De bruid zelf is gepoederd van de 'kruidenverkoper'. Omdat een dergelijke rijke optocht natuurlijk rovers aantrekt, waren er vele bewakers. Zij worden hier ook genoemd: slagvaardige helden, met hun zwaard in de aanslag.

Wat een prachtig beeld van hoe door de eeuwen heen de Bruidskerk geleid wordt naar Jezus Christus, en hoe de gelovige gebracht wordt tot de Zaligmaker. Uit de woestijn van deze wereld - dor en dood - wordt de Bruidskerk gedragen. Zij loopt niet zelf, maar wordt gedragen door de kracht van de verkiezende God. Rondom haar geuren mirre en wierook. Mirre is bitter, en verwijst hier naar het lijden en sterven van Christus. Wierook is zoet, en verwijst naar de liefde en genade van Jezus Christus. Deze geuren omringen de Bruid, vergezellen haar in alles. Wanneer we denken over de poeder van de kruidenier, dan denken we aan datgene wat de Bruid aantrekkelijk maakt voor de Bruidegom: wedergeboorte, geloof, bekering, rechtvaardigmaking, heiligmaking, volharding - maar ook gebed, getuigenis, enzovoorts. Ook zijn er de helden. Diverse helden ontwaren wij tot op de dag van vandaag rondom Christus' Bruidskerk: Gods almacht bewaart en beschermt haar, de engelen leiden haar, de grote 'kerkvaders' omringen haar, de 'gemeenschap der heiligen' ontdekken we daar - allemaal uitgerust met de ervaring van de geestelijke strijd en het zwaard van Gods Woord in de aanslag. Zo wordt de Bruid beschermt tegen alle aanvallen van de boze, die altijd haar van die heerlijkheid en rijkdom wil beroven!

Vers 9-11

De dochters van Jeruzalem kijken en spreken onderling met elkaar over de prachtige stoet. Ze zien vooral de draagkoets van Salomo, ge-

maakt van het hout van Libanon. Dat stond bekend om zijn schoonheid en duurzaamheid. De pilaren waar het dekkleed op ligt zijn van zilver, het dekkleed zelf van 'hemels' purper. De vloer is van goud, en de kleden waarop de bruid ligt zijn van de 'liefde van de dochters van Jeruzalem'.

Jezus Christus heeft als de Bruidegom gezorgd voor een prachtige draagkoets waarop Zijn duurgekochte Bruidskerk tot Hem gebracht wordt. De Kerk wordt gedragen op het 'schoone en duurzame' hout van het verzoenende kruis tot de levende Bruidegom. De grond is Gods 'glanzend gouden' welbehagen, de pilaren zijn het 'schitterend zilveren' getuigenis, die dragen het 'hemelse purper' wat de Bruid overdekt. Daarin weet de bruid zich verbonden aan al degenen die Christus liefhebben.

Tenslotte is er de uitroep voor de dochters van Jeruzalem, die het aanschouwen. De letterlijke betekenis is wel helder. Daar staat Salomo, de bruidegom, in zijn pracht en praal – al wat aan hem is gans begeerlijk. Zijn moeder heeft gezorgd voor een bruiloftskroon. Echter, de uitleg van dit vers is in geestelijke zin bijzonder moeilijk. Wie is deze moeder en welke kroon wordt bedoeld? Ziet het op de Joden, van waaruit Christus is voortgekomen? Ziet het op de Christenen (zoals in Openbaring 12)? Wanneer we zo denken aan de kronen van Christus, die Hij gekregen heeft van Zijn Kerk, dan denken we eerst aan de doornenkroon. Maar, wie verder denkt komt toch uit bij de kroon van lof en dank en eer, die de Kerk aan haar Heiland geeft op de jongste dag. Daar ligt de spits van dit vers: 'kroont Hem met gouden kroon'!

Gespreksvragen:

1. Al de gelovigen kennen de 'geestelijke verlatingen'. Herkent u ze, en kunt u ervaringen daarover wisselen. Hoe zoek je Christus?
2. Bespreek met elkaar de 'ambtstheologie' van Hooglied 3. Hebben wij niet in onze tijd wachters nodig die in de geestelijke nacht van onze tijd de zoekers opvangen? Hoe gaat dat? En, hoe komt het dat Christus zich vaak laat vinden vlak bij Zijn dienaren?
3. Een praktische vraag: in het huwelijk kunnen man en vrouw elkaar ook 'kwijt' zijn. Hoe zoek je elkaar weer op?
4. Bespreek met elkaar het beeld van de 'bruiloftstoet'. Trek de lijnen door en vul ze verder in, ook voor uw persoonlijk leven.

Bijbelstudie N.T.

Alle eer voor God!

1 Corinthe 3 :1–15

Ds. W. WESTLAND

Eén Fundament

Wie in de bouw werkt, weet het wel: je kunt niet zo maar met de muren van een nieuw gebouw beginnen. Je moet eerst een stevig fundament leggen. In een flink deel van ons land moeten eerst de heipalen de

grond in. Anders zullen al gauw de muren gaan scheuren, en verzaakt het gebouw. Zo is het ook met Gods gemeente. Zij heeft een vast fundament nodig. En zo is het ook in ons eigen leven. Niet bouwen op zand

(zie Matth. 7 : 24–29). Maar eerst een goed fundament leggen. In dit gedeelte wordt ons duidelijk gezegd, dat er maar één fundament is: Jezus Christus en Zijn middelaarswerk.

Melk en vaste spijsze (vers 1–4)

Het zit Paulus kennelijk hoog: de groepsvorming in Corinthe. In hoofdstuk 1 heeft hij dit al aan de orde gesteld, maar hier komt hij er weer op terug. Want als de één zegt: Ik ben van Paulus, en de ander zegt: ik ben van Appollos, hoe bent u dan bezig? Als „vleselijke” mensen!

Mensen, die zich weer laten leiden door hun oude zondige natuur. Terwijl de Heere toch krachtig met Zijn Geest gewerkt heeft in de gemeente (zie Hfdst. 2). Moet ik u dan weer als kleine kinderen behandelen?

Paulus noemt hen in vers 1 wel broeders, maar noemt ze tegelijk: kinderen in Christus. Dat zijn dus mensen met een geloofsleven, dat nog geen groei vertoont. Niet gerijpt. En dan vergelijkt Paulus zichzelf met een huisvader, die weet welk voedsel zijn kinderen nodig hebben: ik heb u met melk gevoed. En met de melk bedoelt Paulus de eerste, eenvoudige beginselen van het geloof. Een kleine baby geef je geen boerenkool. Zo is het ook bij mensen, die in het geloof nog aan het begin staan. Zij kunnen de moeilijke zaken van het geloof nog niet aan. Dat zullen we in het jeugdwerk en evangelisatiewerk steeds weer moeten bedenken. Maar geen slappe kost! Melk heeft de nodige voedingswaarden. Ook al spreken we eenvoudig, toch altijd de kernpunten van het geloof naar voren brengen.

Hier toont de apostel zich teleurgesteld. Waar blijft de geestelijke groei in de gemeente van Corinthe? Hebt u nog de melk nodig? U zou allang aan de vaste spijs toe moeten zijn. De vaste spijs; dan gaan we dieper in op de dingen van Gods Woord. Laten we meer zien van de grootheid van de Drieënige God. We mogen de rijkdom van Zijn genade verder uitstallen. Die vaste spijs heeft de gemeente ook nodig: in de prediking, en ook in de bijbelstudie op de Mannenvereniging. Laat het niet zo zijn als in Corinthe, dat ons gekibbel over kleine dingen de groei van ons geloof in de weg staat!

Gods medewerkers (vers 5–9)

In deze verzen laat Paulus zien, dat het gaat om Góds werk in de gemeente. Wie zijn Paulus en Appollos, wie zijn de ambtsdragers in de gemeente? Wie zijn degenen die leiding geven aan verenigingen en kringen? Het zijn dienaren van God. De Heere roept ze in Zijn dienst. Zo gebruikt de Heere hen als een middel, waardoor zondaren tot geloof komen. En daarbij heeft ieder zijn eigen gaven. Gaven, die God heeft geschonken. Daarom is er geen enkele reden om mensen op een voetstuk te zetten. Ze zijn en blijven dienaars in Gods werk.

De apostel gebruikt hier het voorbeeld van de tuinbouw. In Corinthe was Paulus de eerste: hij mocht de planten erin zetten. Na het vertrek van Paulus kwam Appollos. Een begaafd prediker, (zie Handelingen 18:24) maar hij heeft niet anders gedaan dan de planten water geven. Maar het is God, Die de groei geeft. Zo gaat dat ook in de natuur. Wij kunnen zelf niets laten groeien: het is God, Die de groei geeft. En zo is het ook in het geloofsleven. Het is niets uit ons, maar alles uit Hem! Paulus wijst ook op de éénheid (vs. 8), die er is onder de dienaars van God. Als het goed is, zijn ze bezig voor hetzelfde doel!

Een arbeider ontvangt ook zijn loon. Zo wil de Heere Zijn getrouwe dienstknechten kronen met zegen en vrede. Nu al in dit leven, maar ook in het eeuwige leven (zie Openbaring 14:13). Tenslotte keert Paulus zich weer naar de gemeente. Paulus en Appollos zijn de knechten, en jullie zijn de akker, waarop ze bezig zijn. De plek, waar de Heere het zaad van het woord laat uitstrooien, en waar het geloof ontkiemt en groeit!

Fundament en gebouw (vers 10 en 11)

Hier verschuift het beeld. De gemeente is niet alleen een akker, je kunt haar ook vergelijken met een gebouw. Niet zomaar een gebouw: Góds gebouw! Hij neemt het initiatief. Hij heeft het bestek gemaakt. En Paulus mocht beginnen in Corinthe. Met de gaven en het inzicht, dat God hem gaf: een wijs bouw-

meester. Hij heeft het fundament gelegd. Na zijn vertrek hebben anderen, zoals Appollos verder gebouwd. Maar nu moet iedere bouwer goed opletten, hoe hij bouwt. Niet de stenen naast het fundament leggen, maar op het fundament. Geen eigen muurtjes optrekken, maar bouwen op het fundament. En, zegt Paulus, er is maar één fundament, de Heere Jezus Christus. Want alleen door Zijn middelaarswerk is er redding voor schuldige zondaren. Alleen door Zijn dood en opstanding is er leven, eeuwig leven. In vers 11 zegt Paulus: dat fundament is reeds gelegd.

Door wie? Door de Heere Zelf. Toen Hij voor alle tijden Zijn heilsplan heeft opgesteld. Toen Hij in de volheid van de tijd Zijn Zoon naar de aarde zond. Eén fundament. Dat sluit al het andere uit. Dat mogen we niet vergeten in het gesprek met Joden en Islamieten.

Hoe bouwen wij? (vers 12–15)

In vers 10 klonk al de waarschuwing: een ieder zie toe, hoe hij daarop bouwt. Dat wordt nu in vers 12 nader uitgewerkt. Je kunt bij het bouwen verschillende materialen gebruiken. Toen de tempel in Jeruzalem gebouwd werd, werden de beste materialen erin verwerkt: goud, zilver en dure edelstenen. Zo is ook voor de gemeente van Christus het mooiste en beste nodig. In het verband is ook van belang, dat deze materialen niet brandbaar zijn. Dat geldt wel voor hout, hooi en stoppels. Die materialen wordt gebruikt, als je een eenvoudige schuur wilt bouwen. Dat hoeft niet al te duur... dat kan gerust wat minder. Maar het zal een keer duidelijk worden, hoe je gebouwd hebt. Vers 13 zegt: de dag zal het ver-

klaren. De Kanttekening van de Staten-Vertaling neemt het woord „dag” niet letterlijk: de tijd zal het leren. Andere uitleggers wijzen (volgens mij terecht) naar de Dag van de Wederkomst. In 2 Thessalonicenzen 1:8 lezen we ook van vuur bij de Wederkomst van Christus. Het laatste Oordeel is als een vuur, waarin alles gereinigd en gelouterd wordt: het goud, zilver en de edelstenen blijven bestaan. Hout, hooi en stoppelen gaan in rook op. Bij dat laatste mogen we denken aan al het menselijke dat er bijkomt in ons geloofsleven, en ook bij het werk in Gods Koninkrijk. Het zijn de dingen, die niet tot eer van God waren, maar waarin we onszelf gezocht hebben. Wat gedaan wordt uit liefde tot Jezus, dat houdt zijn waarde en zal blijven bestaan!

Dan wordt er zelfs over loon gesproken: Het genadeloon dat de Heere uitdeelt aan Zijn knechten. „Over weinig zijt gij getrouw geweest, over veel zal Ik u zetten” (Matth. 25:21). Maar wie met hout, hooi en stoppels bezig geweest is, zal schade lijden. Er blijft niets van over. Maar zelf zal hij toch nog behouden worden. Waarom? Omdat hij toch gebouwd heeft op het fundament.

Het is als met een brandend huis: het vege lijf wordt gered. Van al het eigen bouwwerk blijft niets over, maar het fundament blijft staan. Daarom zijn er uit dit gedeelte twee dingen te leren: a) Het is voor onze zaligheid nodig om te bouwen op dat ene, vaste fundament, de Heere Jezus Christus. b) We moeten ons telkens afvragen: ben ik op de goede manier aan het bouwen, met de goede materialen. In de Bijbel worden die ons aangewezen!

Gespreksvragen:

- 1) Zou uw gemeente met melk gevoed moeten worden, of met vaste spijsje (zie vers 2)?
- 2) Wat wordt bedoeld met de uitdrukking „Gods méde-arbeiders” (vers 9)? Hoe is de verhouding tussen de Heere en Zijn mede-arbeiders?
- 3) Geen ander fundament (vers 11). Wat betekent dat in het gesprek met Joden en Islamieten?
- 4) Wie legt het fundament? Paulus (vers 10) of de Heere Zelf (vers 11)?
- 5) Probeer concreet aan te geven, wat er bedoeld wordt met hout, hooi en stoppels (vers 12).
- 6) Wat is „het vuur” in vers 13? Hoe kan iemand zelf gered worden, terwijl zijn werk verbrand wordt (vers 15).

Van de voorzitter...

Ds. W. WESTLAND

Ik geloof in God

Onder dit thema waren we op zaterdag 30 oktober bij elkaar. We zien met dankbaarheid terug op deze dag. Je ontmoet er leden, die al jaren lang onze Bondsdag bezoeken, maar ik mocht er ook begroeten, die voor het eerst naar Putten kwamen. Van één, die er voor het eerst was, kreeg ik later een leuke reactie: het was de eerste keer, maar ik hoop zeker niet de laatste keer!

Het was jammer, dat ds. P.H. van Trigt het door een flinke griep moest laten afweten. Gelukkig hadden we wel zijn referaat. We hebben er met veel instemming kennis van genomen. En de voorzitter maar lezen en vragen beantwoorden...

In de morgenvergadering hield Prof. Dr. J. Hoek een indringend referaat over de zoekende mens in deze tijd. Ze komen langs velerlei wegen. Maar tenslotte is er maar één weg: door het geloof in Christus worden zoekers tot vindere. Die weg leert de Heere ons gaan door Zijn Woord en Geest. Enkele regels, die mij troffen, geef ik nog eens aan u door:

„Zo worden ook nu allerlei verwrongen godsbeelden, die er onder de mensen zijn, verbrijzeld door de ontmoeting met de echte, levende God. Vanuit die ontmoeting zeggen we (verwonderd): „O? Heere, bent u zo! Zo heilig, zo rechtvaardig! Maar ook zo barmhartig en genadig en vol liefde! Ik had wel veel over U gehoord, maar nu leer ik U kennen, zoals u werkelijk bent...”

Ook in de Hervormde Vaan een woord van dank aan de Regelingscommissie. Br. Dijkgraaf en zijn mannen hebben weer gezorgd voor een goed verloop van deze dag. Fijn, dat we steeds op jullie kunnen rekenen.

Welkom

Zoals we op de Bondsdag al konden horen, mogen we opnieuw een vereniging welkom heten binnen onze Bond. Het is de mannenvereniging „Dient de Heere” in Oosterwolde. Na 2004 moest er een nieuwe start gemaakt worden, en dat sloeg aan in Oosterwolde. Het resultaat is, dat ze zich met 44 leden hebben aangemeld.

We heten jullie van harte welkom in ons

Oude Kerk, Putten

midden, en wensen jullie Gods Zegen toe bij het bestuderen van de Heilige Schrift.

Tenslotte

Een hartelijke groet, mede namens de andere bestuursleden.

In the picture

Het geloof en de kennis der zonde

Ds. P.J. TEEUW

Hoe is de verhouding tussen geloof en kennis van de zonde? Een belangrijke vraag. Ik las hierover iets in een brochure, uitgegeven door de IZB in het jaar 1971, geschreven door de bekende ds. G. Boer. Hij gaat dan vooral in op de woorden van Paulus uit de Efezebrief, waar Paulus schrijft dat wij 'dood zijn door de zonden en de misdaden'.

Boer wijst dan zowel op het passieve als het actieve element in de zonde. Wat is het passieve element? Boer schrijft dan: 'Dood betekent hier: ver van God en Zijn heil. Het bestaan van ons op aarde is een doodsbestaan. Ook van de verloren zoon wordt gezegd: Deze mijn zoon was dood en is weer levend. Johannes, de apostel getuigt: Wij weten dat wij overgegaan zijn uit de dood tot het leven. Dit is een jubel tegen een heel zwarte achtergrond. Is het niet ontroerend, dat wij van afkomst in een staat en toestand van de dood zijn? Dat wij niets zien, horen, gevoelen en begrijpen van de dingen van het Koninkrijk Gods? Dat wij zonder God in deze wereld zijn en dus zonder hoop, een schimmig leven leiden zonder kracht en zonder leven? Kortom, zoals een dode geen verbinding meer heeft met de zichtbare wereld, zo heeft een geestelijk dode geen contact met de onzichtbare wereld'.

Over het actieve element schrijft hij: 'De mens, die geestelijk dood is, is niet alleen koud en roerloos, maar tegelijk één en al beweging in zijn verzet tegen God. Want de mens denkt, overlegt, handelt in de sfeer van de zonde. Dus enerzijds zijn wij krachteloos (passief) en anderzijds zijn wij vol boosaardig verzet tegen God (actief). Deze beide zijden zijn nodig om op een Bijbels evenwichtige wijze over de zonde te spreken.

Boer wijst er ook op, dat er in de loop der eeuwen veel strijd gevoerd is over de vraag

of er in de mens een aanknopingspunt zou zijn voor het werk van God. 'Ik geloof, dat wij deze vraag beslist ontkennend moeten beantwoorden. Wel zijn wij aanspreekbaar. Dat is intussen een dwaas geval. Wie gaat nu een dode toespreken. God doet het. Hij roept met krachtige stem: Ontwaakt gij die slaapt en staat op uit de doden en Christus zal over u lichten'. Boer verwijst dan naar Ezechiël. 'Het aanspreken van dode zondaren is een bevel van God. Daarbij gaan we niet uit van het kunnen en het vermogen van de mens, maar van het bevel van God. Het heeft Gode behaagd door de dwaasheid van de prediking zalig te maken die geloven'.

Boer stelt de vraag: 'Welke dingen werkt het Woord Gods dan uit in het hart van dode zondaren? Antwoord: Dat wij levend gemaakt worden met Christus. Dat is een heel groot wonder. Wee ons, wanneer wij het dood-zijn door de zonden en de misdaden verzwakken tot een gebrek of een ziekte, die gemakkelijk te genezen valt. Wee ons ook, wanneer wij tekort doen aan de verantwoordelijkheid van de mens, die moedwillig tegen God zondigt en zijn geweten toeschroeit, zodat hij niet hoort. In dit spanningsveld behaalt alleen de Heilige Geest de overwinning. Hopelijk bent u er zelf een bewijs van. Dan hebben wij het rechte zicht op wat de Bijbel noemt ons eer-tijds of ons verleden'.

Tenslotte wijst Boer erop, 'dat de kennis van onze zonden niet alleen vóór de toepassing van Christus aan ons hart aan de orde komt, maar ook en wellicht dieper na de verlossing door Christus Jezus'.

Hier horen we tonen, die het hart van het geloofsleven raken. In de weg van deze diepe en verdiepte zondekennis leren we al meer leven uit het wonder van de rechtvaardiging door het geloof alleen. De mens niets, Christus alles.

De Apostolische Geloofsbelijdenis

Ds. J.P. NAP

*Opgevaaren ten hemel,
zittend aan de rechterhand van God, de almachtige Vader.
(Artikel 6)*

De belijdenis van de hemelvaart van Christus en Zijn zitten aan de rechterhand van God, is het zesde artikel van de twaalf die het Credo omvat.

We noemen de hemelvaart de tweede trap van Zijn verhoging en het zitten ter rechterhand de derde trap. De hemelvaart van Christus ligt in het verlengde van Zijn opstanding. In Fil. 2:9 vat de apostel Paulus samen: "Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd". Toch vallen opstanding en hemelvaart niet samen, zoals sommigen beweren. In Joh 20:17 is Jezus reeds opstaan en spreekt Hij tot Maria Magdalena over Zijn hemelvaart als nog aanstaande.

Ten hemel gevaren

Voor de moderne mens is de hemelvaart een crux, evenals de opstanding. Wie kan lichamelijk van de aarde opgenomen worden? Wie zou niet in de dampkring verbranden? Sommigen spotten er mee, anderen komen in twijfels. Als Kerk belijden en geloven we het getuigenis van de Schrift: "... werd Hij opgenomen, daar zij het zagen", Hand. 1:9. De discipelen zijn ooggetuigen geweest. Laten we ook Stefanus niet vergeten, die Hem gezien heeft in de geopende hemel, Hand. 7:56; en Paulus, die Hem gehoord heeft vanuit de hemel, Hand. 9:4; en Johannes op Patmos ziet hem tussen de zeven gouden kandelaars, Openb. 1:13.

De engelen en de gezaligden zullen gejuicht hebben, toen Christus de hemel binnenkwam op de wijze zoals in Psalm 24 al wordt verwoord: "Verhoogt, o poorten, nu de boog, rijst eeuwige deuren, rijst omhoog, opdat g' Uw Koning moogt ontvangen." En Wie is de Koning? Hij is de Koning der ere.

Eenzijds is sprake van een 'opgenomen wor-

den' (Hand. 1:9), anderzijds van een 'heenvaaren' van Christus Zelf (Hand. 1:10). Daarin is geen tegenstrijdigheid, maar wordt een harmonieuze samenwerking van de Vader en de Zoon aangeduid.

Werkzaam in de hemel

De dichter Schulte Nordholt zegt in een gedicht over de hemelvaart: "Hij heeft ons wel verlaten, maar Hij laat ons niet alleen." Dat duidt treffend het spanningsveld aan, dat Christus niet meer op de aarde is bij Zijn gelovigen, maar dat Hij toch Zijn gelovigen niet alleen laat. Zoals onze Heidelberger verwoordt: dat Hij ons ten goede daar is.

We kunnen vooral denken aan Zijn voorbede. Hoe vaak horen we niet in het Nieuwe Testament dat Christus in de hemel voor de Zijnen bidt, Rom. 8:34. Vooral noem ik 1 Joh. 2:1, waar de apostel schrijft: "En indien iemand gezondigd heeft, wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus de Rechtvaardige." Hij is de Voorspraak of Voorspreker. Het Griekse woord is Parakleet, dat ook met Advocaat vertaald kan worden.

Steeds als iemand op aarde zijn zonden belijdt en om vergeving smeekt, heft Christus als het ware Zijn doorboorde handen voor God omhoog en op basis van Zijn volbrachte offer bidt Hij Zijn Vader: "Verlos hem, dat hij in het verderf niet nederdale", Job. 33:24.

Dit bidden van Christus wordt ook een pleiten genoemd. Het is echter niet een menselijk smeken, maar een eisen als Borg. Als mensen kunnen wij slechts met ootmoed tot de Heere gaan, maar Christus mag bij Zijn Vader eisen op grond van Zijn verzoeningsoffer.

Dit mogen we heel persoonlijk toespitsen. Als u gezondigd hebt, ontrouw geweest bent aan de Heere, dan mag u deze zonde eerbiedig be-

lijden en de Voorspreker aanroepen om vergeving. Vergeet het prachtige woord uit Hebr. 7:25 niet: "Waarom Hij ook volkomen kan zalig maken degenen, die door Hem tot God gaan, alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden." Ook in art. 26 NGB kunt u kostelijke dingen lezen over de voorbede van de ten hemel gevaren Heere Jezus Christus.

Nog andere zaken

Er is over de hemelvaart van Christus nog meer te zeggen. Zeker als u de Heidelbergse Catechismus er bij neemt, komt u meerdere zaken tegen, die hier niet uitgewerkt kunnen worden. Dat wij ons vlees in de hemel tot een zeker pand hebben. En dat Christus Zijn Geest tot een tegenpand zendt. Ook horen we in bedekte termen over de controverse met Luther wat betreft de lichamelijke alomtegenwoordigheid van Christus. In een catechismusverklaring kunt u er ruimschoots meer over vinden.

Zittend aan Gods rechterhand

Christus is als de Koning der ere ingegaan in het hemels Koninkrijk. Hij is door de Vader uitermate verhoogd en zit nu aan de rechterhand van God, Psalm 110. Dat is de ereplaats na Zijn volbrachte werk.

Anders dan de opstanding uit de doden en de hemelvaart nemen wij dit zitten aan Gods rechterhand niet letterlijk. Het is een mensvormige, oosterse spreekwijze om de ereplaats aan te geven. De Schrift zelf geeft ook aan, dat wij niet alleen aan een 'zitten' van Christus moeten denken. Zo zegt Stefanus in Hand. 7:56, dat hij Jezus in de hemel ziet "staande" ter rechterhand Gods. En Johannes schrijft op Patmos over Christus, Die temidden van de zeven gouden kandelaren "wandelt", Openb. 2:1. Centraal gaat het er voor

ons allemaal om, dat wij door het geloof Jezus zien "met heerlijkheid en eer gekroond", Hebr. 2:9. En dat ook wij Hem de eer geven, die Hem toekomt.

Christus regeert

God regeert; daar is de Bijbel vol van. Ook Christus regeert; dat predikt ons Zijn zitten ter rechterhand Gods. Hoe verhouden zich deze twee regeringen? We kunnen zeggen, dat Christus namens God regeert. De Catechismus zegt het mooi in Zondag 19: Het is de Vader, Die door Christus alle dingen regeert. Denk dan aan de woorden van Christus, dat aan Hem alle macht is gegeven (door de Vader) in hemel en op aarde.

Zo zorgt Hij er ook voor, dat in deze wereld de Kerk niet ten onder gaat. En dat de Evangelieverkondiging dóórgaat. En dat door Zijn Heilige Geest zondaren tot bekering komen. Die worden getrokken uit het koninkrijk van het duister en van de duivel tot in Zijn heerlijk Koninkrijk. Het Rijk van het Licht.

Maar dat klinkt allemaal wel heel mooi, maar wat zie je er van? Wat zie je er in de wereld van dat Christus de wereld regeert? Hoe is president Obama dienstbaar aan het Evangelie? En hoe is dat in Irak? Inderdaad. Dat kunnen wij lang niet altijd aanwijzen. En er zijn ook de christenvervolgingen. En toch. Kijk, het geloof zegt altijd: en toch. Dwars tegen al het zichtbare in, en boven al het zichtbare uit, zegt en belijdt het geloof: "Wij zien Jezus, met heerlijkheid en eer gekroond". En toch, is Christus Koning.

Hoe ik dat weet? Niet omdat ik het zie. Het geloof leeft niet bij wat je ziet. Maar omdat ik het hoor. Het geloof leeft bij wat je hoort. En wat hoor ik dan? Ik hoor, dat Christus zit aan de rechterhand van God. Dat wordt mij betuigd. Dat wordt mij verkondigd. Opat ik daar in het geloof troost en kracht uit putten zal.

Gespreksvragen:

1. Wat is voor u de betekenis van Christus' voorbede in de hemel?
2. Wat betekent het zitten van Christus aan Gods rechterhand? En het staan, zoals Stefanus dat ziet? En het wandelen uit Openb. 2:1?
3. Iemand schreef: De wereldsgeschiedenis is dienstbaar aan de kerkgeschiedenis. Wat bedoelde hij daar mee?

Wijzigingen adresboekje 2008

De volgende wijzigingen hebben plaats gevonden:

- 1) de MV "Immanuel" te Stedum (blz. 28) heeft een nieuwe secretaris: dhr. L.A. Mulder, Kroonkampweg 47, 9752 KG Haren.
- 2) de MV "Onderzoekt de Schriften" te Hoevelaken (blz. 17) heeft een nieuwe secretaris: dhr. G.C. Lokhorst, Kerkdijk 31, 3791 VK Achterveld.
- 3) de MV "Calvijn" te Oud-Alblas (blz. 4) heeft een nieuwe secretaris: dhr. T. Vlot, Prins Johan Frisostraat 3, 2969 CB Oud-Alblas.
- 4) de MV "Tolle Lege" te Moordrecht (blz. 12) heeft een nieuwe secretaris: dhr. G. Slingerland, N. Beetslaan 19, 2841 ED Moordrecht.
- 5) de MV "Onderzoekt de Schriften" te Haaf ten (blz. 7) heeft een nieuwe voorzitter: ds. A.C. de Kruijf, Waalbandijk 289, 4175 AB Haaf ten.
- 6) de MV "Filologus" te 's-Grevelduin Capelle (blz. 6) heeft een nieuwe voorzitter: dhr. P. van Dongen, Heistraat 107, 5161 GC Sprang Capelle; een nieuwe penningmeester: dhr. A. Hoefnagel, Walstro 50, 5161 WK Sprang Capelle; de secretaris is dhr. A.D. Ros, Ekster 34, 5161 WR Sprang Capelle.
- 7) In Urk is een nieuwe Mannenvereniging "Obadja" opgericht. Voorzitter is dhr. A. Romkes, Rotholm 51, 8321 DA Urk; secretaris is dhr. A. Melaard, Nagel 18, 8321 RG Urk; penningmeester is K. Woord, Ankerplaats 2G, 8321 RK Urk. Toevoegen onder de Streek: Zwolle.
- 8) In Oosterwolde heeft de Mannenvereniging "Dient de Heere" zich aangesloten bij onze Mannenbond. Voorzitter is ds. A. Snoek, Groote Woldweg 31, 8097 RP Oosterwolde; secretaris is dhr. A. Bosch, Essenakker 56, 8097 SR Oosterwolde; penningmeester is dhr. G.J. Mulder, Groote Woldweg 74/1, 8097 RV Oosterwolde. Toevoegen onder de Streek: Nunspeet.

Met vriendelijke dank voor uw medewerking,
Ds. J. van Dijk, secr.
e-mail: ds.j.vandijk@hetnet.nl

Dr. Matthijs de Blois: "Israël: een staat ter discussie?"

Uitgeverij: Groen, Heerenveen.

Paperback, 132 pag. Prijs € 12,50.

Israël bevindt zich vrijwel permanent in een denkbeeldige beklagdenbank wegens vermeende schendingen van het internationaal recht. Vele eeuwen was de Jood immers bij uitstek het voorwerp van verachting, vervolging, discriminatie of zelfs uitroeiing in naam van soms hooggestemde beginselen. De negatieve aandacht die de kleine staat Israël krijgt binnen de VN overtreft verre die van welke andere staat dan ook. Ook binnen onze grenzen wordt Israël in woord en geschrift beschuldigd. Een oud-premier sprak over Israël als een "schurkenstaat." In dit boek wordt de staat Israël bekeken uit het recht van volledig bestaan. In vele beschouwingen over Israël blijft de ontstaansgeschiedenis (in verband met het recht op zelfbeschikking), buiten discussie. De schrijver gaat in op de juridische betekenis van de ontstaansgeschiedenis van dit volk. Hij beoogt aan die eenzijdigheid een tegenwicht te bieden. Helder wordt geschreven over een aantal in de actualiteit omstreden kwesties, b.v. de grenzen van het land, het conflict met de Palestijnse Arabieren, etc. Ook door Israël worden fouten gemaakt, dat wordt niet verzwegen. Maar de auteur benadrukt in dit boek dat regionale gewapende conflicten vanuit het internationaal recht besproken dienen te worden. Het is een verhelderend boek over een volk dat ons lief is.

M.P.

Ds. J.T. Doornenbal: "Levenskracht. Troost uit de Psalmen."

Uitgeverij: De Banier, Apeldoorn.

Paperback, 72 blz. Prijs € 10,90.

Het blijft een intrigerende vraag waarom de persoon van ds. Doornenbal vijfendertig jaar na zijn heengaan nog zo velen blijft boeien. In de laatste decennia verschenen meerdere boeken met artikelen en bijdragen die ds. Doornenbal (1909-1975) tijdens zijn leven schreef en in diverse bladen publiceerde. Dit keurig uitgegeven boekje bevat 11 korte overdenkingen van hem. Hij schreef deze in de eerste jaren van zijn predikantschap voor de

kerkbodes van de hervormde gemeenten van Woubrugge en Kesteren. De 11 overdenkingen uit het boek de Psalmen hebben alle de strekking van troostrijke woorden. Een voorbeeld hiervan lezen we bij de tekst uit Psalm 57 vers 2b op blz. 28: "Kennen wij deze toevlucht?" Het is het voorrecht van degenen die de Heere kennen. "Ach" zegt u, "ik mis zo de vastheid en zekerheid dat ik recht heb om bij de Heere te schuilen." Laat dan de nood u uitdrijven. Het zal niet vruchteloos zijn. Als u klagen moet: "Niets is er waar ik in kan rusten", vlucht dan maar tot Hem. Hij heeft tot het zaad van Jakob niet gezegd: "Zoek Mij tevergeefs."..... Een boekje met een rijke inhoud om ook door te geven aan anderen.

M.P.

Jona

Ds. P. Molenaar, **Jona, Een duif in Gods hand**, uitg. De Banner, 79 pag., prijs € 8,95

Een duif met uitgespreide vleugels boven een woelige zee siert symbolisch de voorkant van het

boekje over Jona van de hand van mijn Lunterse plaatsgenoot. Heldere lijnen en bijbelse vergezichten krijgen in dit boekje een plaats. Duidelijk is ook te merken dat de auteur de

laatste jaren van zijn ambtelijke dienst het leven van de grote stad heeft geproefd. "De HEERE ontfermt Zich over een goddeloze metropool", dat is de boodschap.

In het bijzonder het hoofdstuk over de kerk en de eredienst n.a.v. Jona 2:5 trof mij. Hier spreekt liefde tot de kerk. Liefde tot de kerk-schat, vergeving van zonden en eeuwig leven. "We hebben zoveel aan de kerk te danken", pag. 37, lijkt me een kernzin. Tenslotte vraag ik me af waarom in de inhoudsopgave wel de titels van de 12 hoofdstukken zijn vermeld, maar niet de paginanummers. Van harte aanbevolen.

Ds. J.P. Nap

*„Werpt al Uw bekommernissen op Hem,
want Hij zorgt voor u”
1 Petrus 5:7*

Met verslagenheid geven wij kennis dat de Heere tot Zich genomen heeft

FRENS WITTE

op de leeftijd van 71 jaar.

Moge de Heere zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen tot een troost zijn en heilige deze roepstem aan ons aller hart.

Bestuur en leden Mannenvereniging
"Schrift en Belijdenis" te Rouveen

Overlijdensberichten

*Uw woord is een lamp voor mijn voet,
en een licht voor mijn pad.
Ps. 119: 105*

Met verslagenheid geven wij kennis dat de Heere tot Zich genomen heeft ons trouwe bestuurslid

JAN CORNELIS DE HOOG

op de leeftijd van 67 jaar.

Het onderzoek van Gods Woord op de mannenverenigingen had zijn hart. Die betrokkenheid was ook merkbaar in zijn getrouwe inbreng in ons streekbestuur. Wij zullen hem daarin bijzonder missen.

Streekbestuur Herv. Ger.
Mannenverenigingen Streek Den Haag

Katwijk, 24 oktober 2010

*En mij, hiertoe door U bereid,
Opnemen in Uw heerlijkheid.
Psalm 73 : 12*

De mannenvereniging Uw Woord is de Waarheid te Pijnacker, geeft met droefheid kennis van het overlijden van haar geacht (bestuurs) lid, de heer

J.C. DE HOOG

in de leeftijd van 67 jaar.

Gedurende meer dan 25 jaar was hij secretaris van onze mannenvereniging. De Heere gedenke de gehele familie en heilige deze roepstem aan ons aller hart.

Namens het bestuur,
J. Valkenburg, voorzitter

Pijnacker, 24 oktober 2010